

דיכול לשאל על שבועתו :

שאנכוו עז'ים וגטלו מחמוט של חבירו כפניו פטור ואם נטל הוא ונתן להם חייב אמר ר' יוסי הלא דמיא שאמרו לו קן לט ממון אבל אמרו לו קן לנו מחמוט של פלוני ואפי' שכולא ונתן להם חייב מל הדין אורחא: אויל דיקא נמי דקנטי בסופא הוילא ולא קנטי נטל אלמא ע"א בביה קיימא ונדרלא חמי' עסקין אבל היכא דליכא למימר הילי טעמא ל"ש אנכוו להראות ממון חבירו והביא ולי' אנכוו להביא והביא חייב לא שאל אנכוו כגופו ולי' אנכוו בממנוט ש' המליל עלמו בממון חבירו בידים חייב חוץ מהמליל עלמו בממון רוד' שהי פטור קס ר"כ שמטיה לקוט' מהא שמטיגן שהמור בממון חבירו ממון חבירו למלכוט מורא להרנו אפי' שלא בא מחמתה על עסקי נפשוט חלל על עסקי ממון ויש חסרי הדעת שממנו דקאמרי מולן לימא לן דבריון הממון עבר וכן פר"ש ו'ל אף מחמוט של ישראל כיון שנפל ביד עובדי כוכבים אין מרחמים. ה' דלמור רבא אס הלאה נפשוט חוץ שנא ונתן ביד דמי. כבר הנהיג זה כמה שנים בתוספות בני ו'ל הא לא לירי' למימר דאס הלאה בלא לזנא שכוו חייב דהיינו מחמי'. אלל יס לפרש כמו שפירשו רבינו שמואל ו'ל אס לא אנכוו להראות של חבירו אלל של עלמו או ביו מייסרין אותו וסבורין מחמתה שוס דבר והראה להם מעלמו אס ממון חבירו כדי שיתחוו חייב כלל נשא ונתן ביד. וגם בלוחה דכסא דכסאפא כחב בני בתוספותיו משמי רשאי שומר שלטתא כן הפקידו אלל שילי בו עלמו ויאל וימן ביד אס ירנא אס ארעתא דכסאפא קא אהו עליה. ה'ה שמפטיה אהויו על היהא דרב כהנא דשמטיה לקוטיה דהואר גברא. ועל מה שאמר גבי איבוד ממון מאור אין קל מייסרין וסבורין וסבורין אלמא מוט' בשביל ממון נאכד נפס אחד. והו הא דהניא המיני' והמאורות מורידין חלל לא מעלין דמשמע דוקא גרמא כעלמא אבל בידים לא עד שאונוי תמה על איבוד נפש על מסור מיראל' בשביל ממון אמהה על מה שאמרו רבתינו שיש עם הארץ שמותר לקידעו כדג ומותר למרוד ביום הכפורים שחל בשבט. אבל אין תמה דעמא רבא איכא שפמיים שהוא פקיוו לנפש כמה נפשוט כגון אותו שיוזע שאינו הם על מי חבירו ומשור ללססם ולהרעו כשהוא יכול ואפי' כשאינו ירוע בו בבירור כיון שרוב העושים כמעשיי הם משורים בכך מותר ואפי' שלא בשעת דריפוחו ואפסר' שיש שוס פסו' ע"ל ואפי' אין שס שוס פ' יס כח ביד הממון לעקור דבר מן הכורה ואפי' בקום עשה דברי הכל כפי' מפרש וסבור שאלו אינו דומה עקירה. ומה שיש מי שאומר בהאשה רבה שב ואל מפשה שאני אבל בקום ועשה אין להם כח לעקור היינו דברב שאין טעם שיהיה דומה היטב שראוי לעקור על ידו. כך אלו מפרש וסבור שדברב הדומה יספ יז לעקור כלויל עלמא ויש ראוין רבוט ועטמא הוי שפוס דבי' הילי גוונא לא תשיבא עקירה

רבא הלכתא מקיימין אס השטר מלא כפי בטל דין ואפילו עומד וזוהו פי' דבי אמרה חורס יבטל השטר יבא בטל השטר ויעמוד על שורו ס"מ לפנין קבלת פדות שהוא מן הכורה אבל קיום שטרות דמורכבין לא אמרינן הכי אמר רבא ואס כדאס מעלמו כמי שנשא ונתן ביד דמי וקשיא לן מאי קאמרינן ליה לאשמעינן דממון דקנטי אס מחמת הגזלן חייב להעמיד לו שדה ואוקמינא דלמיו אחויו והו מדקנטי כדרייתא ישראל שאנכוו ע"א והראה ממון חבירו פטור טעמא דאנכווה הא מעלמו חייב וא"כ מאי קאמרינן לן. נראה לי דקא נופא לא אינשדריא ליה לאשמעינן דממון' הילי אלל הא קא משמע לן דלא משכחת דריב בהראה אלל א"כ הראה בלא שוס אונס אלל מעלמו דלי לא חיומא הכי הא דהניא ישראל שאנכוו ע"א והראה ממון חבירו פטור דלא חיומא דוקא לזנא אונס אלל אונס מעלמו לא קא משמע לן דככל אונס פטור דלי דייני' דינא דרמיא אפילו אלינא דר' מאיר אלל היכא דליכא אונסא כלל אבל היכא דליכא אונסא דגרמא כעלמא כו' אלל דכרייתא הכי הו' ישראל שאנכוו ע"א וכן בגופו כיון בממנוט להביא לו ממון או להראות לו ממון והראה לו ממון חבירו פטור אפי' אלינא דרמיא מפני שמליל עלמו או מחמוט בממון חבירו כגדמא פטור דממון' ארס ואס נשא ונתן ביד חייב אפילו לרבנן ואפס' שאנכוו אונס גופו מפני שהמליל עלמו בממון חבירו חייב ולא שיהיה ולא ילי' אלל ילי' ואח"כ יסלס ובי פליגי רבנן ורבי' מאיר בהראה מעלמו ומלתי' דרבא כר' מאיר אולא בממון' אמרי ליה רבנן לרב אפי' עליה והפיה אס נשא ונתן ביד אחר כך חייב ומשני הני מילי היכא דלא אוקמינה עליה כו' כלומר ואס נשא ונתן חייב לאו אהראה קאי אלל אלל אנכווה ע"א אבל היכא דהראה היינו א קמיה עליה אפי' שנשא ונתן ביד פטור דמשקרא כי אחיו ליה למקלא קלי' אלל א"כ קיימי כדרי עברי נהרא. ואפי' כיון דנשא ונתן ביד חייב כולל אוקמינה עליה הכל ענין א"כ הוי פטירה רבא להביא דשקל כסא דכסאפא ויהינא לגנביה וממון' היכי מהדק לה רבא ואביי אמרי לא אקשי עליה והפיה אס נשא ונתן ביד חייב יס לומר אפשר דרבא מוקים לה להביא מחמתה כשאנכווה להראות והביא אבל אנכווה להביא והביא פטור ומשום הכי לא אקשי ליה אביי מחמס' אלל כמבאר בהראה רבא דמליל עלמו בממון חבירו בידים פטור ומגרימי הילי כ' הטנא ושחא הכי קאמר רב אפי' חיונין אס אינא אמיד הוא ארעתא דריה אהו פירוש ואס המליל עלמו בממון חבירו בידים חייב ואס לאו ארעתא דכסא דכסאפא אחר וכיון שהטנא כדרי וסו כדרי וינדרס להטנא כל אחר בבית כממון דקיימי עליה ומקלא קליה ומשום הכי אפילו נשא ונתן ביד פטור והו דגרסין כירושלמי ישראל